

[Ministeren for offentlige arbejder.]

ind for det forslag, som jeg har fremsat. Jeg mener, at så er vi kvit.

Her er jo tale om ganske bestemte linjeføringer, som man ikke sådan uden videre, hvis man har den opfattelse, at det er de rigtige, rokker sig fra. Noget andet er det, når det drejer sig om lovforslag, hvor der er egentlige forhandlingsmuligheder. Det ærede medlem hr. Holmberg ved fra tidligere forhandlinger, hvor det har drejet sig om tilskud til veje, om vejlove i det hele taget, at vi har fra begge sider kunnet komme i virkelige forhandlinger, og vi har prøvet at afstemme tingene efter de forhandlinger, vi har ført. Det er altså ikke sådan, at jeg har opfundet et forslag; det er ikke mig, der har opfundet den linjeføring, der er tale om i dette forslag: det er, som jeg vist sagde ved første behandling, en linjeføring, der er lagt efter meget indgående studier og analyser i vejdirektoratet, efter et arbejde, der har stået på i mange år, og som ikke blev afsluttet i 1956, men har været ført videre igennem årene siden da med trafiktællinger, undersøgelser, o. s. v. o. s. v.

Når folk, der til daglig arbejder med at skabe det bedst mulige vejnet i Danmark, når eksperter på dette område kommer frem til den konklusion, at det må være rigtigt at forme forslaget som foreslået, så synes jeg, der skal meget stærke beviser til, hvis man skal kunne modbevise det. Det er disse folks mening, jeg har bøjet mig for, det er den, regeringen har bøjet sig for, det er den, flertallet i denne sal har bøjet sig for.

Jeg bebrejder jo ikke det ærede medlem hr. Holmberg eller andre, at de har den opfattelse, måske dikteret af lokale interesser, måske dikteret af andre ting, at man her er i færd med at gennemføre en linjeføring, som ikke vil blive så gunstig for de egne, som de føler, de særlig skal repræsentere. Det bebrejder jeg skam ikke hverken det ærede medlem hr. Holmberg, det ærede medlem hr. Thestrup eller det ærede medlem hr. Iver Poulsen. Men jeg synes, at der her foreligger et saglig rigtigt forslag, der bygger på det, det ærede medlem hr. Ninn-Hansen udtalte, nemlig at man først og fremmest skal skabe motorveje for trafikken skyld.

Det er forkert, når man vil udlægge det på den måde, at jeg ved at gå ind for dette forslag har tilsidesat egnsudviklingshensynet. Jeg er en meget varm tilhænger af egnsudvikling og har i modsætning til det ærede medlem hr. Holmberg vist det i kontanter, om jeg så må sige, ved at støtte de love vedrørende egnsudvikling, der er blevet gennemført her i tinget. Jeg mener ikke, at vejbygning er lige gyldig, når man taler om egnsudvikling. Men jeg mener ikke, at spørgsmålet om linjeføringen af en motorvej op gennem Jylland står og falder med, om den samtidig kan virke så egnsudviklende, som det ærede medlem hr. Holmberg mener.

Det er jo en kendsgerning, at de store byer, der er vokset op i Østjylland — Fredericia, Vejle, Horsens, Århus, Randers, Ålborg o. s. v. — er blevet til med et vejsystem, der var meget ringere end det, vi kender i dag. Selvfølgelig har der også været andre forudsætninger; de har bl. a. haft gode havne. Men jeg kan pege på, at en by som Herning, der har været i voldsom udvikling i hvert fald igennem de sidste 10 år, er vokset op med de bestående veje. Jeg tror derfor ikke, man skal lægge så meget i egnsudviklingen i forbindelse med motorveje, som de ærede medlemmer hr. Holmberg, hr. Thestrup og hr. Iver Poulsen gør. Jeg er helt klar over, at der også skal bygges gode veje i Midtjylland og Vestjylland, og det er også skitseret i lovforslaget. Det vil vi meget gerne være med til. Men vi tror altså ikke, at motorvejen midt inde i Jylland har en sådan betydning for egnsudviklingen, at projektet står og falder med dette.

Det er da også karakteristisk, vil jeg gerne sige til de ærede medlemmer hr. Thestrup og hr. Iver Poulsen, at professor Humlum, som har arbejdet meget med spørgsmålet om den midtjyske motorvej, netop meget stærkt har betonet — ikke alene over for udvalget, men også over for mig — at det skam ikke går bare at bygge en motorvej; det får man ikke egnsudvikling af. Nej, sagde professor Humlum, der skal bygges læreanstalter, universiteter og fabrikker, og staten skal bygge industrier op. Det er sådan, man skal klare egnsudviklingen, og det har professor Humlum meget stærkt givet udtryk for i forskellige samtaler,